

зуменъ е той, който иска да се бори съ силнитѣ. Не само че никога не ще победи, но ще понесе срамъ и позоръ“.

Много пѫти поетътъ бичува сѫдии. Нарича ги „дармоядци“, защото вземали подкупъ, за да сѫдятъ криво.

Но този злъченъ изобличителъ на обществената непаравда е сѫщевременно и благъ наставникъ. Той съветва брата си да остави кривия пѫтъ, по който е тръгналъ, и да се залови за работа.— „Работи, брате, за да те намрази гладътъ и да те възлюби богинята на земедѣлието, за да изпълни житницата ти съ своите дарове. Работата не е срамъ. Срамъ е бездѣлието“.

Съветва Хесиодъ своя братъ да не ламти за лесна печалба съ помощъта на подкупните сѫдии. Иска да му втѣлпи, че правдата на края ще възтържествува. Жivotътъ ни учи, че правото стои надъ силата. Не могатъ да се нарушаватъ безнаказано законите на правдата. Божеското наказание рано-късно ще падне върху главата на виновния. Ако не самъ той, децата му и внукъ ще отплащатъ за неговите грѣхове. Дори и народите изплащатъ за неправдите, които вършатъ царете имъ...

*

Хесиодъ е единъ отъ духовните автори на революцията, която недълго следъ него, въ епохата на тираните, раздрусила до основи цѣла стара Гърция. Неговите пѣсни, въ които рисува катастровия животъ на селската маса, съ нейните мѣки и неволи и бичува обществените неправди,—тия пѣсни и днесъ още дѣлбоко затрогватъ сърдцата и будятъ въ душите копнежъ за миръ и правда.

Д-ръ Димо Тодоровъ

Кооперацията и читалището въ село

Въ културно-просвѣтно отношение нашето село все още стои много по-назадъ отъ града. Общиятъ социаленъ фактъ, споредъ който градътъ винаги и навсѣкѫде върви преди селото, у насъ намира пълно потвърждение.

Наистина, когато става дума за „култура“ и „просвѣта“, ние трѣбва да знѣмъ, че има „култура“ и **култура**, че има „просвѣта“ и **просвѣта**. Защото днесъ въ градовете има много „култура“, обаче по характеръ тая култура е въ разрѣзъ съ здравия прогресть на човѣчеството. Изобщо днешната градска култура въ основата си е насочена къмъ това да унижи човѣка като човѣкъ,